

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De Imitatione Christi Libri Qvatvor

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. III. Quòd verba Dei, cum humilitate sunt audienda: & quòd multi ea
non ponderant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45760)

3 Non ergo loquatur mihi Moyſes,
 ſed tu Domine Deus meus æterna ve-
 ritas: ne fortè moriar, & ſine fructu
 efficiar, ſi fuero tantùm foris admoni-
 tus, & intus non accenſus: ne ſit mihi
 ad iudicium, verbum auditum, & non
 factum: cognitum, nec amatum: credi-
 tum, & non ſeruatum. Loquere igitur ^{1 Reg. 3.}
 Domine, quia audit ſeruus tuus, ver-
 ba enim vitæ æternæ habes. Loquere ^{Ioan. 6.}
 mihi, ad qualemcumque animæ meæ
 conſolationem, & ad totius vitæ meæ
 emendationem: tibi autem, ad laudem
 & gloriam, & perpetuum honorem.

CAP. III.

*Quod verba Dei, cum humilitate ſunt
 audienda: & quòd multi ea
 non ponderant.*

Audi fili verba mea, verba ſua-
 riſſima, omnem Philoſopho-
 rum & Sapientium huius mudi ſcien-
 tiam excedentia. Verba mea ſpiritus ^{Ioan. 6.}
 & vita ſunt, nec humano ſenſu pen-
 ſanda. Non ſunt ad vanam compla-
 centiam trahenda, ſed in ſilentio au-
 dien-

dienda, & cum omni humilitate atque magno affectu suscipienda. Et
Psal. 93 dixi: Beatus, quem tu erudieris Domine, & de lege tua docueris eum: ut mitiges ei à diebus malis, & non desoletur in terra.

2 Ego, inquit Dominus; docui
Heb. 1. Prophetas ab initio, & vsque nunc non cesso omnibus loqui: sed multi, ad vocem meam surdi sunt, & duri. Plures mundum libentiùs audiunt, quàm Deum: faciliùs sequuntur carnis suæ appetitum, quàm Dei beneplacitum. Promittit mundus temporalia & parua, & seruitur ei auuiditate magna: ego promitto summa, & æterna, & torpescunt mortaliu corda. Quis tanta cura, mihi in omnibus seruit & obedit, sicut mundo & dominis eius seruitur? Erubescit Sidon, ait mare. Et si causam quæris, audi quare. Pro modica præbenda, longa via curritur: pro æterna vita, à multis vix pes semel à terra leuatur. Vile pretium quæritur: pro vno numismate interdum turpiter litigatur: pro vana re & parua promissione, die noctuque fatigari non timetur.

3 Sed

3 Sed pro dolor, pro bono incommutabili, pro præmio inæstimabili, pro summo honore & gloria interminabili, vel ad modicum fatigari pigritatur. Erubescere ergo serue piger & querulose, quòd illi paratiores inveniuntur ad perditionem, quàm tu ad vitam. Gaudent illi amplius ad vanitatem quàm tu ad veritatem. Equidem à spe sua nonnumquam frustrantur, *Rom. 1.* sed promissio mea neminem fallit, nec *Mat. 24* confidentem mihi dimittit inanem. Quod promisi, dabo; quod dixi, implebo; si tamen vsque in finem, fidelis in dilectione mea quis permanserit. Ego remunerator sum omnium bonorum, & fortis probator omnium deuotorum. *Apoc. 2.*
Mat. 5.
Et 25.

4 Scribe verba mea in corde tuo, & pertracta diligenter: erunt enim in tempore tentationis, valdè necessaria. Quod non intelligis cùm legis, cognosces in die visitationis. Dupliciter soleo electos meos visitare, tentatione scilicet & consolatione. Et duas lectiones eis quotidie lego, vnã increpando eorum vitia, alteram exhortando ad virtutum incrementa. Qui

108 DE IMITATIONE
habet verba mea, & spernit ea, habet
qui iudicet eum in nouissimo die.

*Oratio, ad implorandam deuotionis
gratiam.*

*Gen. 18
& Reg
18.* **D**omine Deus meus, omnia bo-
na mea tu es. Et quis ego sum,
vt audeam ad te loqui? Ego sum pau-
perrimus seruulus tuus, & abiectus
vermiculus: multò pauperior & con-
temptibilior, quàm scio, & dicere au-
deo. Memento tamen Domine, quia
nihil sum, nihil habeo, nihilque valeo.
Tu solus bonus, iustus & sanctus; tu
omnia potes, omnia præstas, omnia
imples, solum peccatorem inanem re-
linquens. Reminiscere miserationum
tuarum, & imple cor meum gratia tua,
qui non vis esse vacua opera tua.

Psal. 68. **6** Quomodo possum me tolerare,
in hac misera vita: nisi me confortaue-
rit misericordia, & gratia tua? Noli
auertere faciem tuam à me: noli visi-
tationem tuam prolongare: noli con-
solationem tuam abstrahere, ne fiat
anima mea, sicut terra sine aqua tibi.
Psal. 142 Domine, doce me facere voluntatem
tuam; doce me coram te dignè & hu-
militer

militer conuerfari : quia fapientia mea
tu es, qui in veritate me cognofcis, &
cognouifti antequam fieret mundus,
& antequam natus efferem in mundo.

CAP. IIII.

*Quòd in veritate & humilitate, co-
ram Deo conuerfandum eft.*

FILI, ambula coram me in veri-
tate; & in fimplicitate cordis tui,
quære me femper. Qui ambulat co-
ram me in veritate, tutabitur ab incur-
fibus malis, & veritas liberabit eum à
feductoribus & detractionibus ini-
quorum. Si veritas te liberauerit, verè
liber eris, & non curabis de vanis ho-
minum verbis. Domine verum eft.
Sicut dicis, ita quæfo, mecum fiat. Ver-
ritas tua me doceat; ipfa me custodiat,
& vſque ad ſalutarem finem confer-
uet. Ipfa me liberet ab omni affectio-
ne mala, & inordinata dilectione: &
ambulabo tecum, in magna cordis
libertate.

Ego te docebo (ait Veritas) quæ
recta ſunt, & placita coram me. Cogi-
ta peccata tua, cum diſplicitia magna

Gen. 17

Sap. 1.

Ioan. 8.